

ZIEKEN EN BEJAARDEN

Winter. Een tweede vorstperiode. Op 't ogenblik is de hemel stralend blauw.

In de nacht daalt de temperatuur tot zo'n 12 graden onder nul.

Overdag stijgt het kwik tot om het vriespunt. Zojuist heb ik even in de tuin gekeken. De regenton is veranderd in een grote klomp ijs. Maar boven de ton, op het deksel, schijnt de zon. 'k Heb even getemperatuurd. Wat denk je? Wel 15 graden boven nul..in het hoekje uit de wind en in de zon.

Er is heel wat te zien in de wintertuin.

Vogels vliegen bedrijvig heen en weer tussen de vetballetjes en de pinda's.

Ik zag verschillende mezen..vinken..musjes..merels..lijsters..duifjes..Vlaamse gaaien..eksters..spreeuwen en meeuwen.

Spreeuwen zie ik dit jaar minder dan op andere jaren. Waarschijnlijk zijn de hoofdtroepen met zomervakantie.

Vogels weten de ouden en de zieken wel te vinden. Kijk maar rond de ramen van de verzorgingshuizen. Die vlugge vliegers weten precies wanneer het raam een kiertje wordt opengeschoven.

Een oud handje laat wat kruimels vallen.

Ja, die vogeltjes zijn trouwe bezoekers. Bij een paar kruimeltjes zingen ze hun lied.. mooier dan menig predikatie.

Kijk, de ouden staan op, op de stem van het vogeltje.

Oude of zieke vriend en vriendin..die kleine zangers worden door God gestuurd naar het raamkozijn van uw kleine kamertje, om voor u te zingen. Waarom zingen ze zo mooi?

Omdat het midden op de dag donker geworden is. Toen Jezus in de allerdiepste nood inging, werd het donker. Toen zwegen de vogelen des hevels.

Totdat, opeens, de zon weer ging schijnen. Nu zingen de vogels hun vrolijk lied.

LEVENDE WOORDEN

De wereld, zoals zij in het boze ligt, is op drie dingen uit: op genot, op begeerlijkheid der ogen en op pracht. Deze wereld vindt men overal, in hutten en in paleizen, in kloosters en bij altaren, men vindt ze in de eenzame kluis en in het gewoel der duizenden, in vrome gezelschappen zowel als in de bijeenkomsten van openbare vermakelijkheid,-- overal, waar men niet wegvallt voor Gods gebod: "gij zult niet begeren". De wereld is een dochter der begeerlijkheid, en de kwade begeerlijkheid ligt in het hart van de mensen.

Ik acht diegenen gelukkig, die niet te vroom zijn, om van zichzelf te geloven en te belijden, dat zij de wereld en hetgeen in de wereld is liefhebben; die echter, hetzij met ware eerbied, hetzij met sidderen en beven, voor de woorden van de Heilige Geest: "Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is", staan blijven, en daar niet overheen kunnen, al wilden zij ook, en er ook niet overheen willen, al konden zij ook. Als wij van onszelf willen bekennen, dat wij overtreders van deze woorden zijn, zo moet het ons opbeuren, dat wij hier niet in de afgrond worden geworpen, maar dat de Geest, Die ons toch vindt ingewikkeld in de liefde der wereld, eenvoudig tot ons zegt: "Hebt de wereld niet lief". Zulk een eenvoudigheid der liefde moet ons verootmoedigen en opbeuren: gij hebt de wereld lief,-- hebt ze niet lief!

Hierin schijnt een tegenstrijdigheid te liggen, dat namelijk aan gelovigen wordt gezegd: "Hebt de wereld niet lief",-- dat zij dus de wereld liefhebben, en dat de liefde des Vaders derhalve niet in hen zou zijn, terwijl er toch gezegd is: gij kent Hem, Die van de beginne is, gij zijt sterk, gij hebt de boze overwonnen.. Indien wij echter wegzinken voor de woorden: "Hebt de wereld niet lief", zo zullen wij zelf wel toestemmen, dat, wanneer de liefde der wereld in ons is, de liefde des Vaders niet in ons is; en zulke woorden zullen ons een heilige schrik aanjagen, zodat wij de liefde der wereld prijsgeven, en dit verkiezen, dat de liefde des Vaders in ons zij. Alzo wordt ons daar een bedreiging tot een belofte en tot een tastbare troost: Als gij de wereld en hetgeen in de wereld is niet liefhebt, dan is de liefde des Vaders in u.

H.F.Kohlbrugge.

Maart..Wij vliegen daarheen. Voor je het weet is het weer lente. Zo schuiven we steeds op. Vandaag, 10 maart, was het een dag van storm en regen. Vandaag begint hier de staking van de vuil-ophaaldienst. Laten we hopen dat het niet te lang duurt. We komen toch al om in ons eigen vuil. Ik heb altijd een zwak gehad voor deze gemeentedienst. Met oud en nieuw geef ik altijd een extraatje aan deze mannen.

Van mij mogen juist deze mannen een goed loon verdienen. Altijd zijn ze bezig met het vuil van anderen. Als ik dinsdagmorgens uit het raam kijk, zijn de zakken vuil weer weg. Dat geeft me altijd een blij gevoel. Weg met die rommel! Een mens wil graag van de rommel af.

Hoe onbegrijpelijk groot, dat de Heere en Zaligmaker in dienst van de gemeente gekomen is. Hij is het Lam dat de zonde der wereld wegdraagt. Hij vergeeft en vergeet. Hij heeft al onze zonden in de diepte der zee geworpen. Dáárom vind ik de mannen van de ophaaldienst bijzondere mensen.

't Zijn op hun manier, verkondigers van Hem, die onze zonden droeg in Zijn heilig lichaam aan het hout.

Van ons huisvuil wordt nog compost gemaakt... maar onze zonden zijn verslonden. Daar is niets mee te beginnen.

LEVENDE WOORDEN

De zaligheid is onze God en het Lam, en alzo wederstaat de duivel, en hij zal van u vlieden, en zing, ten spijt van al het razen van binnen en het geschreeuw om u de mond te stoppen en u te overschreeuwen, overschreeuw met uw gezang: DEZE IS ONZE GERECHTIGHEID...rustig en goedsmoeds alle beschuldigers, alle gehuurde blaffers van de Antichrist. De naam van de Heere Jezus is een sterke toren, de rechtvaardige vliedt daarhenen, en wordt behouden.

Heerlijk geloofd worde Zijn naam tot in alle eeuwigheid,
De landen moeten vol zijn van Zijn heerlijkheid.

Weg zonde, weg wereld, weg wet, weg consciëntie, zo gij beschuldigt.

Weg boeken, weg vromen, pakt al te zamen op, zo gij tegen Hem u verheft. De rechtvaardige zal van geloof leven. Hij is, Hij leeft.

Onze God beschaamd niet, en leugenaars zij ze

al te zamen, die tegen Zijn naam zijn.
Alles is uwe, gij Christi, Christus Gods.
Zijn woorden zijn waarachtig. Hij is licht,
geen duisternis is in Hem.
Bidt niet om vermeerdering van geloof, maar
gelooft trots alle tegenstand.....schoon u
honderdduizend duivelen aan de benen hingen.

Ook juich ik er in, en loof en prijs de Heere,
mijn God, dat ik niet in weelde maar in te-
genspoed en veel droefenissen ben opgebracht,
en vooral voor alles, wat er vergezeld ging
met de dood van onze dierbare vader en wat
daar vóór plaats had.

Waarlijk, was het anders, ik had de Heere
waarschijnlijk nooit leren kennen, en was een
leugenprofeet en Baälpriester en zielenver-
leider geworden, gelijk er tegenwoordig bij
hopen worden gevonden.

Alles, wat de Heere God met ons doet, is heer-
lijkheid, wijsheid en majesteit, al zien wij
het zo ogenblikkelijk niet in..wij zien het
daarna....Als de Heere ons aardse ellende be-
schikt, zo is het opdat wij onze geestelijke
ellende, ons diep bederf en onze doemwaardig-
heid zullen erkennen.

H.F.K.

oo00oo

LEVENDE WOORDEN

We vliegen daar heen. En voor mijn besef gaat
dat vliegen hoe langer hoe sneller.

Ik denk wel eens: Voor Methusalem moeten ten
slotte een paar eeuwen een wissewasje geleken
hebben.

Dat mysterie van de tijd! Ons elk ogenblik
voor 't lapje houdend, terwijl we 't niet
eens merken. Het verleden is er niet meer.

De toekomst is er nòg niet.

Het nu is weg, terwijl het er is. Eigenlijk
is er dus in 't geheel geen tijd. Griezellig!

Ik zeg liever: vrolijk.

Eeuwigheidskinderen zijn we, die nu nog zo'n
beetje rondspartelen in het absurde zijn van
dit niet-zijn.

En zo aanstands er uit gehaald worden met
grote genade.

Om onszelf te worden en thuis te komen.

J.

oo00oo

EEN "HAARTJE"

Ds.v.d.Haar heeft een boek van Hermann Klug-
kist Hesse over Dr.Kohlbrugge, uit het Duits
vertaald.

In het "kerkblaadje" las ik een kritiek op de-
ze vertaling. Zoiets kan gebeuren.

Vaag herinner ik me de kritiek op een ander
boek van ds.v.d.Haar: "Het geestelijk leven
bij Calvijn".

Als ik me niet vergis, wilde ds.v.d.Haar in
dat boek Calvijn tot voorzitter van de Ger.
Bond benoemen.

De kritiek op de vertaling van een boek over
Kohlbrugge heb ik nog niet kunnen natrekken.

Toch zou het me niet verwonderen als er een
kern van waarheid in die kritiek schuilt.

Waarom? Nou..misschien heeft de eerwaarde ver-
taler zo nu en dan een haartje laten vallen.

Wanneer je een "Haartje" in de soep vindt, is
dat niet weinig smaak bedervend. Misschien
komt je bord wel leeg, maar..de rand van je
bord is versierd met "Haartjes".

Misschien is dit wel de oplossing voor het
"Harig" probleem.

Verslik u niet, en..zorg voor een goede noten-
kraker.

*****

*****

*****

***

*

LEVENDE WOORDEN

Organiseren is een bijzondere wijze van onder-
gang, die in onze tijd algemeen is.

Zij maakt van de mensen organen in plaats van
organismen.

Van alle zwakke argumenten is een beroep op de
mening van de meerderheid het zwakste.

J.I.D.H.

LEVENDE WOORDEN

Voorwaar de zonde doodt. De mensen zijn dood
in misdaden en zonden, dood in de wet, dood
in hun genegenheden, dood in het verlies van
de troostrijke gemeenschap met God.

De grootste praktische ketterij van iedere
eeuw is waarschijnlijk een onderschatting van
onze verloren staat onder de schuld en de heer-
schappij der zonde.

Zolang dit de overhand heeft zullen wij er
niet toe komen, om te roepen om levend ge-
maakt te worden. Wat de zondaren, wat de ker-

ken behoeven is een levendmaking door de Heilige Geest.

Plumer.

Ook die mens se stryd met en teen die natuur, al die natuurrampe, staan nie los van die mens se gebroke verhouding met God en sy naaste nie.

Daaragter staan die Kainsfiguur--as verteenwoordiger van elke mens in wie se hart daar geen liefde vir God en sy naaste is nie.

Vir die mens wat so radikaal tuisloos geword het, is daar maar één oplossing: om op die vraag: Waar is jou broer? te antwoord: My broer is aan die kruis. En Hy hang daar deur my, maar ook terwille van my. Sy trane van Getsémané en Sy bloed van Golgotha roep ook na die hemel uit, nie om my aan te kla nie, maar om my vry te pleit.

Heyns.

Als wij de Heere hebben, dan hebben we in Hem onze ontslapenen ook. In de gemeenschap met Hem die heenging en toch bleef, de gemeenschap met degenen, die in Hem heengingen en nu ook in Hem blijven. Zuiver geestelijk. En daarom zo wezenlijk.

Waar zijn de onzen, van wie wij scheiden moesten naar het vlees?

In Christus. Waar zijn wij, die hen achterna wenen bij dag en bij nacht? In Christus.

Zijn wij dan niet waar zij zijn?

In Hem, die de enige eenheid, de eenheid van alle eenheid is?

J.

oo00oo